

No ens atabaleu

Nosaltres també volem tenir qualitat de vida, i no formar part d'un pessebre que es desenrotlla el divendres i es torna a guardar a la prestatgeria el diumenge a la nit

Enric Quílez

ENRIC QUÍLEZ CASTRO.- He participat darrerament en diferents fòrums i debats sobre el futur del Pirineu, en diversos àmbits (sociològic, demogràfic, econòmic, tecnològic, ecològic, etc.) i us he de dir que estic força mosquejat i molt cansat. El motiu és molt i molt simple: molta xerrameca i poca concreció d'accions pràctiques sobre el territori.

No sé ja en quants debats i processos per decidir el futur d'un Pirineu "sostenible", "progressista", "avançat" i tota mena d'epítets totalment oblidables he participat. Tot són bones intencions i després es redacta un informe, al qual se li dona molta publicitat, convocant la premsa i posteriorment es passa a l'arxivador rodó (la paperera) o es desfa en algun forat negre domesticat (al calaix d'un despatx ben fosc i ple de pols).

Ens esteu fent perdre el temps. Això sí, aquests informes es paguen molt bé. Sigui una empresa especialitzada o l'amic d'un polític, algú suca força calés per crear paperassa que acabarà arxivada per tal que els historiadors del futur puguin corroborar, amb proves fefaents, com n'érem de leros els de la nostra època.

Els problemes del Pirineu són molt fàcils d'enumerar: fuga de cervells i manca de llocs de treball qualificats, problemes de gentrificació, monocultiu turístic lligat a l'esquí en un món cada cop més dominat pel canvi climàtic, comunicacions horitzontals molt dolentes, manca d'inversions públiques i privades en el territori, conversió del territori en una mena de parc temàtic metropolità de caps de setmana, problemes d'abastiment energètic, etc.

És molt simple. Els problemes són força evidents. I les solucions, en general, també. Bàsicament, es redueixen a inversions públiques i privades de diners, cosa que rarament s'ha fet en un territori que representa la tercera part del país, però només l'u per cent de la població.

El polític inverteix, sobretot, on hi ha vots i, amb una demografia tan baixa, el Pirineu no és atractiu

És natural. El polític inverteix, sobretot, on hi ha vots i, amb una demografia tan baixa, el Pirineu no és atractiu. Altrament, sí que hi ha un petit biaix, perquè el bo i millor del país sol tenir segona residència en alguna vall pirinenca, com la Cerdanya o la Val d'Aran, per exemple, i és clar, no és cosa de patir les inclemències de l'hivern un cop hi ets, allà.

Per què ens enganyeu? Deixeu-nos en pau, si us plau! Deixeu-vos d'informes, estudis, processos participatius, etc. Poseu-hi diners. Però no als llocs de sempre, a les estacions d'esquí, moltes d'elles en mans privades i totes elles a extingir en pocs anys, perquè cada cop neva menys. Ajudeu-nos a solucionar el problema de la gentrificació i a canviar el model econòmic. La resta us la podeu estalviar. Són diners llençats a la paperera.

Som pocs, ho sé, però bé que veniu a esbargir-vos tan aviat com arriba el divendres a la tarda o el pont de torn o les vacances de rigor. Per tant, tingueu el vostre pati del darrere ben endreçadet, que nosaltres també volem tenir qualitat de vida, i no formar part d'un pessebre que es desenrotlla el divendres i es torna a guardar a la prestatgeria el diumenge a la nit.